



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

15. Dies Maii. Experimento probatum est, Acediæ impugnationem nini
declinando fugiendam, sed resistendo superandam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Majus.

Tessera.

367

dum aliis defierit, sibi ipsi irasci: nam antequam alios lædat, se mactat. Quid vis iracunde, id est insane? Vindictâ damnum restaurare? Duo sunt mala in hoc, quod irasceris: damnum tuum, scelus alienum. Utrum horum reparare vis? Neutrum resarcis. Damnum tuum alieno non tollitur: scelus alienum tuo non deletur, provocatur potiùs. Ineptum igitur est remedium mali, vindicta; nullum tollit, tollenda duplicat. Prælibata hætenus, tessera fecere fidem, quam sic ut fibula claudio:

Multum deliras, diras dum surgis in iras.

15. DIES MAII.

Experimento probatum est, Acediæ impugnationem non declinando fugiendam, sed resistendo superandam. *Cassianus l. 10. 6. 25.*

Acedia. I.

Quod est vesti tinea, hoc est menti Acedia. Sensim, sed sine sensu, exedit spiritum, enervat spiritus robur, consumit roboris vigorem. Sicut animus ad pias functiones, non ut antea vigeat, sed totus rigeat. Homo in Dei obsequio deses, nunquam erit ipsius Regni hæres. Si non jaceret in molli lecto scientia, multò minùs gloria. Omnis desidiosus, sibi ipse est odiosus. Quid enim præsumet de sua charitate, qui nihil grave pro se velit sustinere? ubi amor sine auctoramento suo patientia? Quale

Quale tibi bonum amas, qui ut consequaris aeternum bonum, nolis pati momentaneum malum? O vācorum, & socordem! qui non capis, nec sapis quæ supra corpus sunt spiritualia, supra terram cœlestia, supra hominem divina, supra tempus æterna. Solum malum non admittere, non habet laudem, nisi mali abstinētiā etiam gloria boni operis consequatur. Deum non tam laudamus sermone, quā actione. Sicut mare, & terra, & cœlum Deum non tam voce, quā officiorum suorum vicissitudine, atque observatione laudant.

II. Uter equus utilis est, qui perpetim manet in stabulo, & saginatur avenā, an qui ad sudorem usque exercitetur in arena? Utra navis, an quæ navigat in æquore, an quæ permanet in littore? Utra aqua, quæ fluit, an quæ stagnat? Quis gladius, qui semper clauditur vaginā, an qui vibratur sæpè per aëra? Nonne qui sæpè è vagina exeritur, instar argenti splendet; alter rubigine squallet? Idem est in animo desidioso: illa enim in Divinis obsequiis pigredo, est quasi quædam rubigo, quæ virtutis splendorem obfuscat. Necesse est illam rubiginem detergere nobilissima cote laboris: sine hac cote acies mentis est hebes; adeoque luxuriantem vitiorum silvam rescindere non poterit. Quod aliud est negotium hominis torpentis, quā sedere in foro, oscitare in lecto, volutari in cœno, hære in luto? Quod si se moveat in studio, id fit in cursu, sed gradu, imò passu: spectaculum exhiberet dignius risu, quā plausu, is qui certaturus cursu in stadio, simul cum aliis æmulis descendens, si cæteris toto pedum nisu currentibus, ipse incederet pedetentim, aut testudineo gressu.

Majus.

geliu. Sp

spectamu

quā ut

ut compr

ceribus, t

manibus

III. Sa

prea, hinc

quā sin

tur per ju

Sicut ostin

suo. Ostin

tur. Me

semper in

Sic homo

perdat op

nni opere

gradu hæ

nicula no

& sic cun

ducat, al

ralyticus

leemosyn

rum Dei

cor, ut af

magnalia

ullum op

vel gratia

donecan

cū potu

dum mar

Pars

(a) Cant

Majus.
eternum
væcor.
quæ su-
est, su-
Solum
nisi mali
equatur.
actione.
m voce,
e obler-
naneti
musque
vigat in
ua, quæ
er clau-
Non
plendens
fidiosus
t quali
ofuscatur
ilissima
hebes;
cindere
homi-
n lecto,
se mo-
passu:
plausu,
aliis &
su cur-
adineo
gressu.

Majus.

Tessera.

369

geliu. Spectaculum lumen, quia à tota cœlesti curia spectamur: & dum spectant, quid aliud expectant, quam ut perniciosissimo motu feramur per stadium, ut comprehendamus bravium, & tu hæres in carceribus, tam lentus ut curras pedibus, quam socors manibus?

III. *Similis est dilectus*, electus è millibus, (a) caprea, hinnuloq; cervorum. tu tam es dissimilis caprea, quam similis cochleæ: illa salit, hæc repit; illa rapitur per juga montium, hæc radit humile solum. (b) *Sicut ostium vertitur in cardine suo, sic piger in lectulo suo.* Ostium cum vertitur, movetur, & non movetur. Movetur, quia vertitur; non movetur, quia semper in eodem est cardine, non dimovetur loco. Sic homo socors præstat aliqua opera, sic tamen ut perdat operam, quia operando quasi feriat ab omni opere, dum nihil proficit, semper enim in eodem gradu hæret, peccandi occasiones non deserit, pericula non declinat, pravos affectus non moderatur, & sic cunctando amittit cuncta. Sudat dum manducat, alget dum laborat. Totus illi spiritus est paralyticus: Non potest movere manus, ut eroget elemosynas, nec pedes, ut currat per viam mandatorum Dei; nec oculos, ut suspiciat Cælum; nec cor, ut aspiret ad Deum; nec linguam, ut loquatur magnalia Dei. Denique non potest se movere ad ullum opus, quo mereatur minimum incrementum vel gratiæ, vel gloriæ. Sic vitam agit nihil agendo, donec animam agat. Quid superest illi, qui noluit, cum potuit, uti ad currendum pedibus, ad laborandum manibus, quam ut ligatis manibus, & pedibus

Pars II.

Aa

pro-

(a) Cant. 2. (b) Prov. 26. 4.

projicitur in tenebras exteriores? Igitur excole agrum, ut referas fructum. Enim verò:

Fructus non fit multus, ager si non benè cultus.

16. DIES MAJI.

Non accepimus brevem vitam, sed fecimus nec inopes ejus, sed prodigi sumus. *Seneca de brev. vit. c. 1.*

Otium. I.

Damna otii non obiter expendenda sunt, sed cum otio, illud vitam etiam ad lustrum multa, & Olympiades prorogata, reddit brevem quia otiosi vita, cum nullius sit meriti, nullius quoque est pretii. Nam tempus otiosè impenditur est temporis pretium, quod est majus omni pretio prodigere, otium vitiosum est triplex, quod tribus his punctis perstringemus. Primum est purum otium, quod ab omni seria actione est remotum. Illi fruuntur, quorum animos libido efformavit, quod ut in alto mari, sine gubernatore, sine remige, omnibus ventis blandientis licentiæ ad languidam corporis oblectationem rapiuntur: qui veterno languore ignaviâ diffuentes, quasi nati consumere fruges, pergritia emolliti, & delinimentis otiosi voluptatis, nihil boni honestique moliuntur: in risu, in nugis, fabellis pretiosum tempus occupant, in continuâ cessatione, inertè, vitiosâ, quasi jumenta in stercore suo computrescunt. Illi tales, quæcumque Deus vel natura, vel Ars aliqua illis ad obsequium, dedi-